
Försäkringskassan har fortsatt att betala ut sjukpenning till den försäkrade trots att hon meddelat att hon återgått i arbete. Även fråga om kommunikering av ett inkommet läkarintyg

---

Anmälan

I en anmälan, som kom in till JO den 28 september 2006, klagade AA på att försäkringskontoret hade fortsatt att betala ut sjukpenning till henne trots att hon hade meddelat att hon hade återgått i arbete.

Utredning

Muntliga uppgifter inhämtades från försäkringskontoret. Försäkringskassan anmodades därefter att yttra sig över vad AA hade framfört.

I ett remissvar den 21 december 2006 anförde Försäkringskassan, genom länsdirektören BB, följande.

I anmälan anför AA följande. Hon har varit sjukskriven sedan sommaren 2005 med läkarintyg t.o.m. den 30 juni 2006. Den 4 september 2006 fick hon en felaktig utbetalning av sjukpenning för perioden den 1 juli–20 augusti 2006. Hon kontaktade då olika personer på försäkringskontoret och blev lovad att några fler utbetalningar inte skulle ske och att ärende om återbetalning av den felaktigt utbetalda sjukpenningen skulle handläggas så snabbt som möjligt. Trots detta fick hon därefter ytterligare en felaktig utbetalning av sjukpenning för perioden den 21 augusti–20 september 2006. Hon anser det anmärkningsvärt att sjukpenning kunnat utbetalas felaktigt för 82 dagar utan att det finns något medicinskt underlag.

Länskontoret vill anförda följande.

Inledningsvis kan konstateras att AA:s uppgifter om att utbetalningar av sjukpenning gjorts för den aktuella perioden utan att hon själv företett något medicinskt underlag. Vid långa sjukfall görs en s.k. ettårsbedömning då man tar ställning till om sjukpenning skall bytas ut mot sjukersättning. I samband härmed infordrade handläggaren CC i detta ärende medicinskt utlåtande från AA:s behandlande läkare, överläkaren DD på onkologiska kliniken vid Universitetssjukhuset i Linköping. Utlåtandet, daterat den 6 mars 2006, bedömdes av CC styrka varaktigt hel arbetsförmåga, varför ärendet den 11 april 2006 lämnades till handläggaren EE som den 4 maj 2006 vidarebefordrade ärendet till den grupp på kontoret som ombesörjer upprättande av underlag för föredragning i socialförsäkringsnämnden av sjukersättningsärenden. Inmatning gjordes också i utbetalningssystemet Puman för fortsatt automatisk utbetalning av sjukpenning. CC har uppgett att hon inte minns

om det var hon som gjorde inmatningen i samband med att hon gjorde sin bedömning.

Utlåtandet kommunicerades inte med AA.

På grund av stor arbetsanhopning skedde inte någon föredragning i socialförsäkringsnämnden innan AA den 4 september 2006 kontaktade försäkringskontoret per telefon och meddelade att hon börjat arbeta den 1 juli 2006. Hon pratade vid telefonsamtalet med EE som underrättade handläggaren av sjukpenningärendet, FF. FF avslutade samma dag ärendet i ärendehanteringssystemet, ÄHS. Genom ett förbiseende stoppade hon inte sjukpenningutbetalningen i Puman, varför ytterligare en felaktig utbetalning skedde.

Det finns således flera olyckliga omständigheter som orsakat de felaktiga utbetalningarna.

Om kommunikering skett av läkarutlåtandet hade AA haft möjlighet att upplysa om att hon börjat arbeta och utbetalningen hade då kunnat stoppas.

Den andra anledningen är arbetsbelastningen som gjort att upprättande och kommunikering av underlag till socialförsäkringsnämndens prövning inte hunnits med.

Avgörande för att utbetalning för perioden den 21 augusti–20 september gjorts är att utbetalningen i Puman inte stoppades vid sjukfallsärendets avslutande den 4 september 2006. Detta berodde som angetts på ett förbiseende.

Försäkringskassan beklagar givetvis den olägenhet handläggningen förorsakat AA och kommer att informera berörd personal om det inträffade.

AA gavs tillfälle att yttra sig över remissvaret.

Bedömning

Av 2 § andra stycket förordningen (1982:366) om utbetalning av dagersättningar från Försäkringskassan framgår att bl.a. sjukpenning betalas ut högst var fjortonde dag om inte ersättningsperioden tar slut dessförinnan.

I pågående sjukärenden föranleds utbetalningar av sjukpenning av att den försäkrade ger in läkarintyg om arbetsoförmåga under en viss begränsad tid. Om det efter utgången av denna tid inte kommer in något nytt intyg bör Försäkringskassan normalt kunna utgå från att den försäkrade inte gör anspråk på ytterligare sjukpenning. I längre sjukärenden torde det emellertid inte vara helt ovanligt att Försäkringskassan på eget initiativ begär in läkarutlåtanden. Detta kan t.ex., som i detta fall, ske där fråga uppkommit om utbyte av sjukpenning mot sjukersättning (se 16 kap. 1 § lagen [1962:381] om allmän försäkring). Om det i sådant ärende kommer in ett utlåtande som styrker nedsättning av arbetsförmågan, utan att den försäkrade har gjort anspråk på fortsatt ersättning, bör Försäkringskassan ta kontakt med den försäkrade för att få klarhet om detta. Jag kan här tillägga att en kommunikeringsskyldighet i sådana situationer också följer av förvaltningslagens bestämmelser (16–17 §§). Försäkringskassans rutiner måste naturligtvis även i övrigt vara utformade på sådant sätt att utbetalningar inte sker i andra fall än där den försäkrade har begärt det.

Försäkringskassan förtjänar kritik såväl för den bristande kommunikeringen av läkarutlåtandet som för att man inte med anledning av AA:s samtal vidtog åtgärder för att stoppa ytterligare utbetalning.